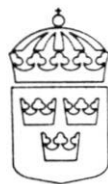

Motion till riksdagen

1987/88:A17

av John Andersson (vpk)

med anledning av prop. 1987/88:64 om särskilda regionalpolitiska insatser i delar av Bergslagen och norra Sveriges inland

Mot.
1987/88
A17–20

Befolkningsutvecklingen i Västerbottens inland har under en lång följd av år varit negativ. Under perioden 1960–1985 har inlandets befolkning minskat från 84 000 till 62 000 personer eller med över 25 %. En trendframskrivning av befolkningsutvecklingen baserad på årsgenomsnittet för de tre senaste åren utvisar att befolkningen år 2000 har minskat med ytterligare 10 000 personer. En sådan "utveckling" måste hejdas om inlandet skall överleva.

Länsmyndigheter, kommuner och olika organisationer i Västerbotten har utarbetat olika program och ställt förslag om åtgärder för att bryta den negativa utvecklingen i inlandet. Bl. a. har länets TCO-organisation lagt ned stor möda för att aktualisera olika förslag, alla med den inriktningen att vända trenden i inlandet.

Ett annat initiativ är det åtgärdsprogram som de tio inlandskommunerna har enat sig om och som man på olika sätt har aktualiserat, bl. a. genom uppvaktningar hos berörda departement. I detta program fastslås att för att åstadkomma en positiv utveckling räcker det inte med att förlita sig på inlandskommunernas egna, begränsade resurser, utan omfattande regionalpolitiska satsningar måste ske, delvis av annan karaktär än de traditionella regionalpolitiska instrumenten kan erbjuda.

Svarar nu regeringens proposition 1987/88:64 upp mot de förväntningar som finns i länet om de nödvändiga åtgärder som måste till, om man verkligen vill vända den negativa trenden i Västerbottens inland? Svaret är nej.

Självfallet skall de insatser som föreslås noteras, men läget för inlandet är akut, och ur den aspekten är de föreslagna åtgärderna otillräckliga. Detta är med något undantag den samstämmiga uppfattningen i länet när de föreslagna åtgärderna blev kända.

I propositionen förekommer en blandning av redan kända åtaganden från statens sida med nyheter som utlovas. För Västerbotten minskas paketet dessutom eftersom det skall delas med både Jämtlands och Västernorrlands län. Vidare är det några kommuner i inlandet som icke alls får några riktade åtgärder. Så är fallet t. ex. med Åsele kommun, en kommun som från 1960 fram till 1985 fått sin befolkning minskad med ca 40 %. Nuvarande befolkningsmängd för kommunen är 4 342 personer, av dessa är 825 personer 70 år eller äldre.

I oktober i år avbröts några vägarbeten i inlandet, och nu synes dessa kunna återupptas utom vad gäller ett vägarbete i Dorotea kommun. Det är

en mycket angelägen vägförbättring på vägen Dorotea–Borgafjäll som nu skjuts till en oviss framtid. I Borgafjäll har kommunen gjort och kommer att göra betydande investeringar för att bygga ut turismen. Nu återstår en dryg mil att åtgärda på denna väg som är så betydelsefull för utvecklingen i området. I ett åtgärds paket för inlandet borde det vara en självklarhet att även medel för denna vägförbättring anslås.

Sammanfattningsvis måste konstateras att nu föreslagna åtgärder är otillräckliga och därför behöver kompletteras. Skall de regionalpolitiska målsättningarna uppfyllas något så när, måste helt andra åtgärder till. Regeringen bör därför, efter samråd med länsmyndigheter, snarast återkomma till riksdagen med förslag om åtgärder för Västerbottens inland. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Mot. 1987/88
A17

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående föreslås

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om ytterligare åtgärder för Västerbottens inland.

Stockholm den 16 december 1987

John Andersson (vpk)